
A Könyvtári Intézet felhívása

Tisztelt könyvtáros kollegák!

Az OKM Könyvtári Osztálya és a Könyvtári Intézet szeretne naprakész híreket kapni az egyházi könyvtárakban történő eseményekről. Kérlek benneteket, ha bármilyen **szakmába vágó** történik nálatok (új munkatárs, vezető, telefonszám, épület, költözés, szervezeti változások, összevonás, rendezvény, állománybővülés, gyarapodás, pályázatok stb.), írjátok meg nekem:

Somogyi József

Könyvtári Intézet – Tel.: (1)2243822 - a somogyij@oszk.hu címre.

A híreket kitennénk honlapunkra, melyet mintegy a magyarországi könyvtárak híreinek gyűjtőlapjának szánunk.

Kérlek benneteket, látogassatok el intézetünk honlapjára, tájékozódjatok az ott közzétett hírek alapján: <http://www.ki.oszk.hu/>

Előre is köszönöm a fentiek és a maga nevében!

Somogyi József
Könyvtári Intézet

Minden megkeresztelt keresztségi ígéleténél fogva köteles lemondani a bűnről és egészen, megalkuvás nélkül átadni magát Krisztusnak, hogy betölthesse hivatását, megmenthesse lelkét, behatolhasson Isten misztériumába és ott tökéletesen megtalálhassa önmagát, „Krisztus világosságában”.

Szent Pál emlékeztet rá bennünket (1Kor 6,19), hogy „nem vagyunk a magunkéi”. Teljes egészében Krisztushoz tartozunk. Az Ő Lelke birtokba vett bennünket a keresztségben. A Szentlélek templomai vagyunk. Gondolataink, cselekedeteink, vágyaink jog szerint inkább az övéi, mint a sajátunk. De csak küzdelem árán tudjuk biztosítani, hogy Isten mindig megkapja tőlünk azt, amivel jog szerint tartozunk neki. Ha nem dolgozunk azon, hogy fölébe kerekedjünk természetes gyöngeségünknek, rendetlen és önző szenvedélyeinknek, akkor ez az isteni tulajdon visszahúzódik bennünk az Ő szeretetének megszentelő hatalma elől. Megrontja az önzés, elvakítja az okatlan vágy, megkeményíti a gőg, s bármikor belezuhanhat az erkölcsi nemlétezés szakadékába: a bűnbe

A bűn a lelki élet visszautasítása, az isteni akarral való egyesülésünkől fakadó belső rend és béke elvetése. Röviden: Isten akaratának és szeretetének visszautasítása. Nemcsak megtagadása annak, hogy „megtegyük” ezt vagy azt, amit Isten akar, vagy elhatározás, hogy azt tesszük, amit Ő tilt. Ennél mélyrehatóbban: annak megtagadása, hogy azok legyünk, amik vagyunk, visszautasítása titokzatos, Isten titkában rejlő és Tőle függő lelki valóságunknak. A bűnnel megtagadjuk, hogy azok legyünk, aminek Ő teremtett - Isten fiai, Isten képmásai. Végző soron a bűn, bár